

«Βλέπετε του, ότι έχω εργασίαν ἀπεκρίνατο ὁ μονάρχης».

Ὁ ἰατρός δὲν ὑπεχώρει καὶ ἐζήτησε καὶ πάλιν νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσόδος.

«Βλέπετε του ὅτι εἶμαι ἀσθενής! ἢ ἀνέκραζεν ἀνυπομονῶν ὁ Φρεδερίκος.

*

Ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ' αἱ παραστάσεις τοῦ Μελοδράματος καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου ἐτελείονον περίπου καθ' ἣν ὥραν τώρα ἄρχονται, ἤτοι μεταξὺ τῆς ὀγδόης καὶ τῆς ἐννάτης ἐσπερινῆς ὥρας. Ὅταν τὸ 1784 παρυστάθῃ ὁ Γάμος τοῦ Φίγαρο, ὁ Λαχάρπ, γράφων περὶ τῆς πρώτης παραστάσεως, παρατηρεῖ ὅτι αὕτη ὑπῆρξε τόσον ἐκτάκτως μακρὰ, ὥστε ἐξῆλθον τοῦ Θεάτρου τὴν δεκάτην ὥραν».

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ *Don Zouan* ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Μοζάρ τὴν προηγουμένην νύκτα τῆς πρώτης παραστάσεως ἢ τοῦ Montano τὴν πρῶτην τῆς ἡμέρας τῆς παραστάσεως, Ὁ Ροσσίνι, ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς παραστάσεως τοῦ *Γουλιέλμου Τέλλου*, ἤρξατο γράφων τὴν εἰσαγωγὴν Κυριακὴν τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν ἐπαύριον, τὴν αὐτὴν ὥραν, ἐπέρασεν αὐτήν.

ΛΥΣΙΣ ΑἸΝΙΓΜΑΤΟΣ

Φρεσύνη — Φρόνη

Πρῶτος ἔλυσε τὸ ἀνωτέρω αἶνιγμα

ὁ κ. Ἰωάννης Πατρίκιος διὰ τῶν ἐξῆς στίχων.

Λησμονεῖς πῶς ἡ Φροσύνη ἢ πεντάμοσφη καρὰ, ἂν ἀμάρτησ' ἢ καυμένη κι' ἂν ἐπνίγῃ τὰ νερά, τὰ παθεῖ ἢ φτωχὴ γιὰτ' εἶχε πρωτακούσει τὴν (καρδιά της·

κι' ἀπαρνήθῃ καὶ τὸν ἄνδρα, τὸ στεφάνι, τὰ παι- (διά της

Καρδιά τίποτα κι' ἂν τὴν βγάλῃς, τίποτα δὲν θ' (ἀπομείνῃ,

τὴν πᾶν καὶ ἡ Φροσύνη εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ (Φρόνη.

Μὰ ὅαν ἔχῃς τὴν καρδιά σου κι' ἀπὸ λίγο τὴν (κρατῇς,

ἔμπορεῖς νᾶσαι καὶ τῆς Φρόνης φίλος καὶ τῆς (Ἀρετῆς.

καὶ ὁ κ. Δ. Μ. Θεοδώρου, φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς, διὰ τοῦ ἐξῆς τετραστίχου :

Ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος, φίλε, εἶν' ἡ Φροσύνη· Ἡ θαλακτικὴ αὐτῇ γυνὴ τῆς ἡρωίδος γῆς, Πιστεύεις εἶναι δυνατόν νὰ γείνῃ πατὴρ Φρόνης, Διότι δύο ἄψυχα στοιχεῖα ἀφαιρεῖς ;

ΑἸΝΙΓΜΑ Δ'

Εἶμαι κράτος κ' ἤμην πάλαι ἐν τοῦ κόσμου τῶν (μεγίστων

φοδερῶν δὲ τ' ὄνομά μου μὲ τὴν λόγχην μου (καθίστων.

Τ' ὄνομά μου μὴ προστρέξῃς εἰς τὸ ἔθνος νὰ τὸ (εὕρῃς

Βάρβαρον τὸ ὄνομά του, καὶ ἔκει μὴ τὸ γυρεύεις. Εἰς τοὺς κόλπους τοῦ μεγάλου τῶν διπλωμα- (τῶν μ' εδρήσῃς,

εἰς τὴν πόλιν τ' ὄνομά μου ἂν ζητήσῃς θ' ἀπαν- (τήσῃς.

ἦδη εἶμαι καὶ δὲν εἶμαι, ὡς σθεσμένος λύγνος (καίω,

προσπαθῶ νὰ ἀναλάμψω, πλὴν δὲν δύναμαι, (ἐκπνέω.

Ἄλλ' ἂν σὲ πιάν' ἡ θάλασσα, ὅς τὸν οἶκόν σου (προσμένω,

εἴσελθε! δὲν μ' ἐννόητες ; Διηλθες ; ἐγὼ μένω. Ἰάνομά μου σχηματίζουν δύο συλλαβαί, καὶ φθάνει τὸ κεφάλι μου νὰ κόψῃς καὶ τὸ κράτος θ' ἀποθάνῃ. Καὶ θ' ἀναστηθῇ ὁ γίγας τοῦ αἰῶνος, τὸ χοιρεῖον ὅπερ ἔρωτα ἐμβάλλεις ἐς καρδίαν τῶν πλουσίων. Ἐγὼ εἶμαι βᾶσις πάντων καὶ τοῦ κόσμου ὅλου (ἄρχω,

εἰς πᾶν σῶμα θὰ μὲ εὕρῃς, εἰς τὸ πνεῦμα δὲν (ὀπάρχω.

Ἐξ ἐμοῦ ὁ κόσμος ὅλος καὶ τὸ σῶμα ἐγεννήθη, καὶ τὸ δένδρον, καὶ τὸ ἄνθος, κ' ἡ γραφὴ αὐτῇ (παρήχθη.

Εἰς πᾶν πρᾶγμα ζήτησόν με, εἰς τὸ χρῆμα ἐγὼ (εἶμαι,

ὅπου θέλεις θὰ μὲ εὕρῃς, ἀφοῦ κ' εἰς τὸ μνημα (κεῖμαι.

Σ. Δ. Π.

ΑἸΝΙΓΜΑ Ε'

Ὄνομα εἶμαι ἀτυχὸς μεγάλου ἡγεμόνος τῆς πάλαι βασιλείας. Στάς ἔξῃ μου δὲ συλλαβὰς ἐκτὸς τῆς τελευταίας. Ἡ πρόθυμοι χαρίζομεν στοὺς γέροντας καὶ ἑτάς (γρίας

Ἄν νὰ προσθέτῃς ἕνα υἱ ἐκ τῶν ἀποφασίσῃς Πολλὰ ὥρατα πράγματα ἰδὼν θὰ ἀπορίσῃς Διότι εἰς τὴν πρώτην μου εὐθὺς θὰ κάμῃς πλάτον Στὴ δεύτερη χωρὶς τὸ υἱ ἐν ζῶον ὡς θηρίον...

Ὁ τρίτῃ θὰ μεταβληθῇ εἰς χῶμα ποῖον κρῖμα! Ἡ δὲ τετάρτῃ εἰς μετοχὴν στὸ δίδωμι τὸ ρῆμα, Στὴν πέμπτῃ θέλεις ἰδεῖ ἀπουδαῖον τι καὶ μέγα. Ἡοῦ εἶναι, εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ Ἄλφα καὶ τ' (Ἠμέγα

Στὴν ἑσχατῇ δ' ὡς εἴπομεν ἀντ' υἱ ἐν ὁ εἰ προσθέσῃς Πῇ τ' ἄλλα στὸν σωρὸν κι' αὐτὸ νὰ εὕρῃς θὰ (μπορέσῃς.

Α. ΡΩΜΑΙΩΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ

ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ γλυκυτάτου τῶν γάλλων μυθιστοριογράφου Ἰωσήφ Μερὲ
Τιμᾶται δρ. 5.

Εἰς τοὺς ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΟΝΤΑΣ ἐτησίαν ἢ τοῦλάχιστον ἑξαμηνιαίαν
συνδρομὴν τοῦ νέου περιοδικοῦ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

τὸ ὥραϊον τοῦτο μυθιστόρημα δίδεται

ΔΩΡΕΑΝ